

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

nebránia vnútroštátnej správnej praxi, podľa ktorej správny orgán, ktorý rozhodoval o žiadosti o medzinárodnú ochranu, predloží zástupcovi žiadateľa kópiu elektronického spisu týkajúceho sa tejto žiadosti vo forme série samostatných súborov vo formáte PDF (Portable Document Format), bez priebežného číslovania strán, ktorého štruktúru možno zobraziť prostredníctvom bezplatného počítačového programu, ktorý je voľne dostupný na internete, za predpokladu, že jednak tento spôsob sprístupnenia zaručuje prístup ku všetkým informáciám vloženým do spisu, ktoré sú relevantné na obhajobu žiadateľa a na základe ktorých bolo prijaté rozhodnutie o tejto žiadosti, a že jednak uvedený spôsob sprístupnenia poskytuje čo najvernejšie zobrazenie štruktúry a chronológie uvedeného spisu, s výhradou prípadov, keď ciele všeobecného záujmu bránia sprístupneniu určitých informácií zástupcovi žalobcu.

2. Článok 11 ods. 1 smernice 2013/32

sa má vykladať v tom zmysle, že:

rozhodnutie o žiadosti o medzinárodnú ochranu nemusí byť podpísané úradníkom príslušného orgánu, ktorý je jeho autorom, aby sa toto rozhodnutie považovalo za vydané písomne v zmysle tohto ustanovenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 11, 10.1. 2022.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 1. decembra 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach – Nemecko) – LSI – Germany GmbH/Freistaat Bayern

(Vec C-595/21) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Poskytovanie informácií o potravinách spotrebiteľom – Nariadenie (ES) č. 1169/2011 – Článok 17 a príloha VI časť A bod 4 – „Názov potraviny“ – „Názov výrobku“ – Povinné údaje na označení potravín – Zložka alebo prísada, ktorá sa použila ako celková alebo čiastočná náhrada tej, ktorej bežné použitie alebo prirodzenú prítomnosť v potravine spotrebiteľa očakávajú)

(2023/C 35/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bayerisches Verwaltungsgericht Ansbach

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: LSI – Germany GmbH

Žalovaný: Freistaat Bayern

Výrok rozsudku

Ustanovenia článku 17 ods. 1, 4 a 5 v spojení s prílohou VI časťou A bodom 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1169/2011 z 25. októbra 2011 o poskytovaní informácií o potravinách spotrebiteľom, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a ktorým sa zrušuje smernica Komisie 87/250/EHS, smernica Rady 90/496/EHS, smernica Komisie 1999/10/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/13/ES, smernice Komisie 2002/67/ES a 2008/5/ES a nariadenie Komisie (ES) č. 608/2004

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

výraz „názov výrobku“ uvedený v tejto prílohe VI časti A bode 4 nemá autonómny význam, ktorý by sa odlišoval od významu výrazu „názov potraviny“ v zmysle článku 17 ods. 1 tohto nariadenia, takže osobitné požiadavky na označovanie, stanovené v uvedenej prílohe VI časti A bode 4, sa nevzťahujú na „názov chránený ako duševné vlastníctvo“, „obchodnú značku“ alebo „vymyslený názov“, ktoré sú uvedené v článku 17 ods. 4 uvedeného nariadenia.

(¹) Ú. v. EÚ C 502, 13.12.2021.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 8. decembra 2022 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour de cassation – Francúzsko) – QE/Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

(Vec C-600/21) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana spotrebiteľa – Nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách – Smernica 93/13/EHS – Článok 3 ods. 1 – Článok 4 – Kritériá posúdenia nekalej povahy podmienky – Podmienka v zmluve o úvere týkajúca sa predčasnej splatnosti úveru – Zmluvné oslobodenie od výzvy)

(2023/C 35/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour de cassation

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: QE

Žalovaný: Caisse régionale de Crédit mutuel de Loire-Atlantique et du Centre Ouest

Výrok rozsudku

1. Rozsudok z 26. januára 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60), sa má vykladať v tom zmysle, že kritériá, ktoré z neho vyplývajú na účely posúdenia nekalej povahy zmluvnej podmienky v zmysle článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, najmä značnej nerovnováhy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, ktoré táto podmienka vytvára v neprospech spotrebiteľa, nemožno chápať ani ako kumulatívne, ani ako alternatívne, ale musia sa chápať ako súčasť všetkých okolností súvisiacich s uzavretím dotknutej zmluvy, ktoré musí vnútroštátny súd preskúmať, aby mohol posúdiť nekalú povahu zmluvnej podmienky v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 93/13.

2. Článok 3 ods. 1 a článok 4 smernice 93/13

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

viac ako 30-dňové omeškanie s úhradou splátky môže v zásade predstavovať dostatočne závažné porušenie zmluvy o úvere z hľadiska doby splácania úveru a jeho výšky v zmysle rozsudku z 26. januára 2017, Banco Primus (C-421/14, EU:C:2017:60).

3. Článok 3 ods. 1 a článok 4 nariadenia č. 93/13

sa majú vykladať v tom zmysle, že:

s výhradou uplatniteľnosti článku 4 ods. 2 tejto smernice bránia tomu, aby zmluvné strany zaradili do zmluvy o úvere zmluvnú podmienku, ktorá výslovne a jednoznačne stanovuje, že v prípade omeškania splátky, ktoré presahuje určitú dobu, sa môže automaticky vyhlásiť splatnosť tohto úveru, pokiaľ táto zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vyplývajúcich zo zmluvy v neprospech spotrebiteľa.

(¹) Ú. v. EÚ C 502, 13.12.2021.